

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg με διάταξη της 16ης Οκτωβρίου 2002 στην υπόθεση Deutsche See-Bestattungs-Genossenschaft e. G. κατά Hauptzollamt Kiel

(Υπόθεση C-389/02)

(2003/C 19/20)

Με διάταξη της 16ης Οκτωβρίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 5 Νοεμβρίου 2002, το Finanzgericht Hamburg, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Deutsche See-Bestattungs-Genossenschaft e. G. και Hauptzollamt Kiel που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Πρέπει ως ναυσιπλοία, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 92/81⁽¹⁾ να θεωρείται η ναυσιπλοία στα ύδατα της Κοινότητας με σκάφη μη χρησιμοποιούμενα για ιδιωτικούς σκοπούς αναψυχής;

(¹) Οδηγία 92/81/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή (ΕΕ L 316, σ. 12).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Corte di Appello di Lecce — ποινικό τμήμα — με διάταξη της 7ης Οκτωβρίου 2002 στην ποινική δίκη κατά Sergio Adelchi

(Υπόθεση C-391/02)

(2003/C 19/21)

Με διάταξη της 7ης Οκτωβρίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 8 Νοεμβρίου 2002, το Corte di Appello di Lecce — ποινικό τμήμα — στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά Sergio Adelchi που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Όσον αφορά την υποχρέωση των κρατών μελών να προβλέψουν «κατάλληλες κυρώσεις» για τις παραβάσεις που προβλέπουν η πρώτη και η τέταρτη οδηγία (68/151⁽¹⁾) και 78/660⁽²⁾, πρέπει οι οδηγίες αυτές, και ειδικότερα το άρθρο 44, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και το άρθρο 6 της λεγόμενης πρώτης οδηγίας (68/151), καθώς και το άρθρο 2, παράγραφοι 2, 3 και 4, της λεγόμενης τέταρτης οδηγίας (78/660, όπως συμπληρώθηκε από τις οδηγίες 83/349⁽³⁾ και 90/605⁽⁴⁾), να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι οι διατάξεις αυτές απαγορεύουν τη θέσπιση ή διατήρηση σε ισχύ νόμου κράτους μέλους ο οποίος, τροποποιώντας την ισχύουσα ήδη ρύθμιση περί των κυρώσεων που επιβάλλονται για τα εγκλήματα των εταιριών, προβλέπει, όσον αφορά

την παράβαση των υποχρεώσεων που επιβάλλονται προς προστασία της αρχής περί δημοσιότητας και πιστής απεικονίσεως της καταστάσεως των εταιριών, ένα σύστημα κυρώσεων που δεν διαπνέεται συγκεκριμένα από κριτήρια αποτελεσματικότητας, αναλογικότητας και αποτρεπτικότητας των κυρώσεων που προβλέπονται για τη διασφάλιση της προστασίας αυτής;

2. Πρέπει οι ανωτέρω οδηγίες, και ειδικότερα τα άρθρα 44, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 2, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και 6 της λεγόμενης πρώτης οδηγίας (68/151), καθώς και το άρθρο 2, παράγραφοι 2, 3 και 4, της λεγόμενης τέταρτης οδηγίας (78/660, όπως συμπληρώθηκε από τις οδηγίες 83/349 και 90/605), να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι οι διατάξεις αυτές απαγορεύουν τη θέσπιση ή διατήρηση σε ισχύ νόμου κράτους μέλους που αποκλείει την επιβολή ποινής για την παράβαση των υποχρεώσεων περί δημοσιότητας και πιστής απεικονίσεως ορισμένων πράξεων των εταιριών (μεταξύ των οποίων ο ισολογισμός και ο λογαριασμός αποτελεσμάτων χρήσεως), εφόσον η ψευδής ανακοίνωση της εταιρίας ή η παράλειψη ανακοινώσεως έχει ως αποτέλεσμα την αλλοίωση των οικονομικών αποτελεσμάτων χρήσεως ή την αλλοίωση της καθαρής περιουσιακής καταστάσεως της εταιρίας σε ποσοστό που δεν υπερβαίνει ορισμένο ανώτατο όριο;
3. Πρέπει οι ανωτέρω οδηγίες, και ειδικότερα τα άρθρα 44, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 2, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και 6 της λεγόμενης πρώτης οδηγίας (68/151), καθώς και το άρθρο 2, παράγραφοι 2, 3 και 4, της λεγόμενης τέταρτης οδηγίας (78/660, όπως συμπληρώθηκε από τις οδηγίες 83/349 και 90/605), να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι οι διατάξεις αυτές απαγορεύουν τη θέσπιση ή διατήρηση σε ισχύ νόμου κράτους μέλους που αποκλείει την επιβολή ποινής για την παράβαση των υποχρεώσεων των εταιριών περί δημοσιότητας και πιστής απεικονίσεως της καταστάσεώς τους, εφόσον παρέχονται στοιχεία τα οποία, έστω και αν αποβλέπουν στην εξαπάτηση των εταιριών ή του κοινού με σκοπό την αποκόμιση παράνομου κέρδους, αποτελούν συνέπεια εκτιμήσεων οι οποίες, αν εξετασθούν κατ' ιδίαν, διαφέρουν από τις ορθές εκτιμήσεις σε ποσοστό που δεν υπερβαίνει ορισμένο ανώτατο όριο;
4. Πρέπει, ανεξάρτητα από κλιμακούμενα ή ανώτατα όρια, οι ανωτέρω οδηγίες, και ειδικότερα τα άρθρα 44, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 2, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και 6 της λεγόμενης πρώτης οδηγίας (68/151), καθώς και το άρθρο 2, παράγραφοι 2, 3 και 4, της λεγόμενης τέταρτης οδηγίας (78/660, όπως συμπληρώθηκε από τις οδηγίες 83/349 και 90/605), να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι οι διατάξεις αυτές απαγορεύουν τη θέσπιση ή διατήρηση σε ισχύ νόμου κράτους μέλους που αποκλείει την επιβολή ποινής για την παράβαση των υποχρεώσεων των εταιριών περί δημοσιότητας και πιστής απεικονίσεως της καταστάσεώς τους, εφόσον τα ψευδή στοιχεία ή οι δόλιες παραλείψεις και, εν πάση περιπτώσει, οι ανακοινώσεις και οι πληροφορίες που δεν απεικονίζουν πιστά τη χρηματοοικονομική ή περιουσιακή κατάσταση ή τα αποτελέσματα χρήσεως της εταιρίας δεν αλλοιώνουν «αισθητά» τη χρηματοοικονομική ή την περιουσιακή κατάσταση του ομίλου (έστω και αν η διασαφήνιση της έννοιας «αισθητή αλλοίωση» εναπόκειται στον εθνικό νομοθέτη);

5. Πρέπει οι ανωτέρω οδηγίες, και ειδικότερα τα άρθρα 44, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 2, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και 6 της λεγόμενης πρώτης οδηγίας (68/151), καθώς και το άρθρο 2, παράγραφοι 2, 3 και 4, της λεγόμενης τέταρτης οδηγίας (78/660, όπως συμπληρώθηκε από τις οδηγίες 83/349 και 90/605), να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι οι διατάξεις αυτές απαγορεύουν τη θέσπιση ή διατήρηση σε ισχύ νόμου κράτους μέλους που, σε περίπτωση παραβάσεως των υποχρεώσεων των εταιριών περί δημοσιότητας και πιστής απεικονίσεως της καταστάσεώς τους, οι οποίες επιβάλλονται προς διασφάλιση της προστασίας των «συμφερόντων των εταιρών και των τρίτων», προβλέπει ότι μόνον οι εταίροι και οι δανειστές έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν την επιβολή της κυρώσεως, αποκλείοντας έτσι τη δυνατότητα γενικευμένης και ουσιαστικής προστασίας των τρίτων;
6. Πρέπει οι ανωτέρω οδηγίες, και ειδικότερα τα άρθρα 44, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 2, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και 6 της λεγόμενης πρώτης οδηγίας (68/151), καθώς και το άρθρο 2, παράγραφοι 2, 3 και 4, της λεγόμενης τέταρτης οδηγίας (78/660, όπως συμπληρώθηκε από τις οδηγίες 83/349 και 90/605), να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι οι διατάξεις αυτές απαγορεύουν τη θέσπιση ή διατήρηση σε ισχύ νόμου κράτους μέλους που, σε περίπτωση παραβάσεως των υποχρεώσεων των εταιριών περί δημοσιότητας και πιστής απεικονίσεως της καταστάσεώς τους, οι οποίες επιβάλλονται προς διασφάλιση της προστασίας των «συμφερόντων των εταιρών και των τρίτων», περιλαμβάνει ένα μηχανισμό διώξεως των παραβάσεων και ένα σύστημα επιβολής ποινών που προβαίνουν σε πλήθώρα διακρίσεων, προβλέποντας την άσκηση διώξεως κατόπιν υποβολής εγκλήσεως και την επιβολή βαρύτερων και αποτελεσματικότερων ποινών μόνο στην περίπτωση παραβάσεων που προξενούν ζημία στους εταίρους ή στους δανειστές;

- (1) Πρώτη οδηγία 68/151/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 1968 περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιρειών, κατά την έννοια του άρθρου 58 δεύτερη παράγραφος της Συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταιρών και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 80).
- (2) Τετάρτη οδηγία 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1978 βασισμένη στο άρθρο 54, παράγραφος 3, περίπτωση ζ), της Συνθήκης περί των ετησίων λογαριασμών εταιρειών ορισμένων μορφών (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/002, σ. 17).
- (3) Έβδομη οδηγία 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 1983 βασισμένη στο άρθρο 54, παράγραφος 3, περίπτωση ζ), της Συνθήκης για τους ενοποιημένους λογαριασμούς (ΕΕ L 193, σ. 1).
- (4) Οδηγία 90/605/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 8ης Νοεμβρίου 1990 για την τροποποίηση του πεδίου εφαρμογής των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ περί των ετησίων και περί των ενοποιημένων λογαριασμών αντιστοίχως (ΕΕ L 317, σ. 60).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 8 Νοεμβρίου 2002

(Υπόθεση C-394/02)

(2003/C 19/22)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Michel Nolin και Μηνά Κωνσταντινίδη, μέλη της Νομικής

Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 8 Νοεμβρίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- α) να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, με την ανάθεση από τη Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ) έργου για την κατασκευή συστήματος ταινιοδρόμων του ατμοηλεκτρικού σταθμού (ΑΗΣ) Μεγαλόπολης, με διαδικασία διαπραγμάτευσης χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκήρυξης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών, και ειδικότερα των άρθρων 20 και επόμενα της οδηγίας·
- β) να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στη δικαστική δαπάνη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι διατάξεις της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ ρυθμίζουν τα της επιλογής των διαδικασιών συνάψεως των συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών, εφαρμόζονται δε στις συμβάσεις των οποίων η εκτιμώμενη αξία ισούται με ή υπερβαίνει το ποσό των 5 000 000 ευρώ.

Κατά την Επιτροπή, η επίδικη σύμβαση εμπίπτει λόγω αξίας και είδους στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας. Κατά συνέπεια, ο αναθέτων φορέας (ΔΕΗ) έπρεπε να ακολουθήσει τις διαδικασίες του άρθρου 20, παράγραφος 1, της οδηγίας και να προβεί σε προκήρυξη διαγωνισμού σύμφωνα με το άρθρο 21 της οδηγίας. Εντούτοις, η σύμβαση δεν δημοπρατήθηκε, αλλά ανατέθηκε με διαδικασία διαπραγματεύσεως.

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν συντρέχει εν προκειμένω περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 20, παράγραφος 2, περίπτωση γ', της οδηγίας (λόγοι τεχνικής ή καλλιτεχνικής ιδιομορφίας καθιστώντες απολύτως αναγκαία την ανάθεση σε συγκεκριμένο εργολήπτη) ή του άρθρου 20, παράγραφος 2, περίπτωση δ', της οδηγίας (κατεπείγουσα ανάγκη οφειλόμενη σε γεγονότα απρόβλεπτα για τον αναθέτοντα φορέα).

⁽¹⁾ ΕΕ L 199 της 9.8.1993, σ. 84.